

§. 110. *Исполнѣтъ Голиаѣъ призовава Евреитѣ на бой.*

Подирь туй става бой съ Филистимлянитѣ. Когато двѣтъ войскы бѣхж расположены една срѣщо друга, излѣзва оть рѣдѣтъ на иноплеменницѣтъ единѣъ Филистимлянинѣъ, человекѣкъ силенѣъ и много едѣръ, на име Голиаѣъ, и повторително призовава одного оть Евреитѣ на единоборство. Той бѣ облѣченѣ въ броня, мѣденѣъ шлемѣъ му покрываше главата и мѣденѣъ щитѣъ браняше ременѣтъ му. Тогази Саулѣъ обѣща голѣмы награды и самата си дѣщеря врене да даде за жена на оногозѣъ, който бы побѣдилѣъ призовательтѣъ; но никой не смѣеше да излѣзе на срѣща му. А Голиаѣъ укорно подиграваше Евреитѣ за страхливостѣта имѣъ. (Царс. Я. зѣ. 1—34.)

§. 111. *Давидѣъ са прѣдставя за да са сбѣе съ Голиаѣа.*

Давидѣъ смутенѣъ за посрамванѣето на народѣтъ си, самоволно са прѣдставя за да са бѣе. Но Саулѣъ, като гледаше на възрастѣта му не са увѣряваше да го остави, като рече: „Не можешѣ ты дѣте да са бѣешѣ съ такѣвъ силенѣъ мжжѣъ.“ — А Давидѣъ му отговаря: „Не бой са, царю, когато азѣъ пасѣхѣъ бащинѣтъ си овцы, дойде въ стадото расланѣъ и грабнж овца, азѣъ го погнѣхѣъ, убихѣъ го и оть устата му отѣрвахѣъ овцата. Сжщо тѣй убихѣъ и мечка. Богѣъ слѣдователно, който ма опази оть расланѣтъ и оть мечката, той ще ма опази и оть тогози Филистимлянина.“ — Тогази Саулѣъ му дума: „Иди, Богѣъ ще бѣде твой помощникѣъ.“ (Царс. Я. зѣ. 32—38.)